

NÅR BARNET ER I DAGTILBUD

I løbet af de sidste 15 år er der sket en betydelig udbygning af den offentlige børnepasning.

55% af børnene i aldersgruppen 1-2 år, der bliver passet, passes i dagpleje, mens 27% bliver passet i aldersintegrerede institutioner og 15% i vuggestue. Dækningsgraden for denne aldersgruppe er øget fra 61% til 82% fra 1989 til 2004. For børn i alderen 3-5 år er børnehaven den mest udbredte pasningsordning, idet 55% af de børn, der bliver passet i aldersgruppen går i børnehave. 38% af de 3-5-årige i offentlig børnepasning passes i dag i aldersintegrerede institutioner. Dækningsgraden for de 3-5-årige var sidste år 94% mod 75% i 1989.

Forældrenes tilfredshed med dagtilbuddet

En undersøgelse gennemført af KL og Finansministeriet i 2005 viser, at ni ud af ti forældre er tilfredse med det dagpasningstilbud, de har valgt – uanset om det er dagpleje, vuggestue, børnehave eller en aldersintegreret institution. Undersøgelsen viser desuden, at det især er dagplejerens eller institutionens evne til at skabe trivsel for børnene, der er afgørende for forældrenes tilfredshed med dagtilbuddet.

Børn med anden etnisk baggrund end dansk

Forældre med anden etnisk baggrund end dansk får ikke passet deres børn i dagtilbud i samme omfang som den øvrige befolkning. Dette er mest udtalt for de små børn. Tal fra år 2000 viser, at ca. 50% af indvandrere og efterkommernes børn i alderen 1-2 år blev passet mod ca. 82% i den øvrige befolkning. Blandt de 3-5-årige blev 77% af indvandrernes børn og 81% af efterkommernes børn passet i dagtilbud i år 2000, hvorimod ca. 94% af børnene i den øvrige befolkning var i dagtilbud.

Tal fra SFI's børneforløbsundersøgelse viser dog, at i alt 91% af børnene med anden etnisk baggrund end dansk har gået i børnehave i perioden fra 1999 og frem til tidspunktet for skolestart. Nyere tal fra Københavns Kommune viser, at andelen af børn fra etniske minoriteter, der går i dagtilbud er steget fra 60% i 1997 til 78% i dag.

Kilder: Egne beregninger på baggrund af tal fra Danmarks Statistik, »Den sociale ressourceopgørelse« (diverse årgange); Finansministeriet og KL, »Det mener brugerne! Brugertilfredshed med dagpasnings-, skole- og ældreområdet« (2005); Danmarks Statistik, »Børns levevilkår« (2002); Else Christensen og Dorthe Agerlund Sloth, »Børn med anden etnisk baggrund ved skolestart«, Socialforskningsinstituttet 05:05 (2005) og Københavns Kommune, www.kk.dk

I dag går langt de fleste børn i dagtilbud. Hvor daginstitutioner tidligere var en social foranstaltning, bliver dagtilbud i dag betragtet som en helt nødvendig offentlig ydelse. Dagtilbud er en af forudsætningerne for, at vi kan have en meget høj erhvervsfrekvens – også blandt småbørnsforældre, og dermed også i høj grad det sted, hvor en meget væsentlig del af børnelivet leves.

Gennem de seneste 15 år er der sket en kolossal udbygning i antallet af pladser, og der er indført en egentlig pasningsgaranti. Nu kan alle forældre være sikre på, at der er en plads, når de ønsker at vende tilbage til arbejdet fra barselsorlov. Regeringen har afsat 2 mia. kr. i de næste 4 år til yderligere at forbedre kvaliteten i dagtilbuddene.

Og der er skabt mange forskellige former for dagtilbud, der kan imødekomme familiernes forskellige behov for og ønsker til pasningen. Moderne forældre affinder sig ikke med ét tilbud, som de ikke selv har indflydelse på – det skal være det rigtige tilbud til netop ens eget barn.

Men dagtilbud er ligeså vigtige i et børneperspektiv. Her møder barnet for første gang verden uden for hjemmet – og en stor del af omsorgen for barnet overlades til andre. Det er derfor af afgørende betydning for barnet og dets udvikling, at der er tale om kvalificerede og omsorgsfulde voksne. Og at det enkelte barn får mulighed for at udvikle alle sine kompetencer og potentialer og ikke fastholdes i det, barnet måske ikke kan.